

[Henning Philipsen.]

Jeg må også medgive ministeren, der i bemærkningerne til lovforslaget gør opmærksom på, at det jo er en urimelig forskelsbehandling over for kommunalarbejderforbundet, som tidligere har haft en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, hvis de nu skal vente 4 år i modsætning til andre, som kan etablere sig med 1.000 medlemmer og så umiddelbart kan opnå statsanerkendelse og således fortsætte.

Alt i alt vil jeg sige, at vi fra SF's side vil se på dette i udvalget og naturligvis også se på de ting, som er rejst af andre ordførere her i forbindelse med dette lovforslags gennemførelse.

Ritta Ahm (KrF):

Forslaget om at ophæve § 80 i lov om arbejdsløshedsforsikring er ikke alene et spørgsmål om, hvorvidt der skal bevilges et beløb på ca. 20 mill. kr. til en falleret arbejdsløshedskasse, men vel nok i højere grad et spørgsmål om principper. Kommunalarbejdernes Arbejdsløshedskasse har disponeret helt uacceptabelt ved i de glade 1960'ere at leve højt på vor velstand. Når man har så stort et ansvar som dette at sidde og skulle lede en kasse, hvis fornemste opgave burde være at varetage flere tusinde menneskers interesse i en arbejdsløshedssituation, så er det uanstændigt at tiltage sig rettigheder, som andre kasser ikke har kunnet tillade sig, og så blot i dårlige tider komme og bede arbejdsministeren om hjælp.

Jeg kan ikke give arbejdsministeren ret i, at det findes urimeligt at have en 4-årig karenstid, forinden der kan fås statsrefusion. Jeg kan ikke dele arbejdsministerens bekymring over, at hvis ikke vi redder denne arbejdsløshedskasse ud af vanskelighederne, så vil medlemmerne lade sig overflytte til andre kasser, for jeg kunne godt tænke mig, at det var det omvendte i 1960'erne, da kassen viftede med det lave kontingent for derved at lokke medlemmer til sig fra andre kasser.

Man kan så sige, at det kan være ganske ligegyldigt, hvad vi gør, for det er jo alligevel det offentlige, der kommer til at betale i sidste instans. Ja, måske, men netop fordi kristeligt folkeparti ved, at der er ingen, der kommer til at lide nød, så vil vi gerne for anstændighedens skyld have lov til at holde

på principperne, ellers kan vi jo i udvalget drøfte berettigelsen af at have alle disse eksisterende arbejdsløshedskasser, eller om man skal have en fælleskasse. Jeg mener derfor ikke, at jeg på nuværende grundlag kan være med til lovforslagets gennemførelse.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg må sige, at jeg ligesom hr. Ninn-Hansen var forbavset over venstres ordfører, navnlig når vi ser, at under punkt 4 på dagsordenen i dag diskuterede man jo ud fra helt andre præmisser. Der kunne venstre godt gå med til udgiftsposter, når det drejede sig om landbruget.

Ellers må jeg sige, at vi er velvilligt indstillet over for forslaget, selv om hr. Otto Mørch jo nok ikke regner os med til de ansvarlige, fordi vi ikke i øvrigt kan godkende principperne i denne arbejdsformidlingslov. Her vil jeg da godt sige, når man taler om at forsvare principperne i den, at det ikke er derfor, vi sådan set går med til dette forslag. Vi synes, at der var andre ting, som kunne ændres i den lov. Jeg skal blot pege på noget af det, der er meget aktuelt for tiden, kontrol og anvisning, som man udmærket godt kunne lægge tilbage.

Dette foranlediger mig bare til en bemærkning om dem, der taler om en ukollegial handling fra kommunalarbejdernes side. Nu vel, det, som fru Ritta Ahm nævnte om, at der måske kunne have været spekulation i at få medlemmer, det kender vi udmærket godt til i fagbevægelsen. Men jeg vil godt spørge, hvad det var for en situation, arbejdsløshedskasserne havde, dengang man gennemførte loven om arbejdsformidlingen. Det var vel, at mange i virkeligheden ønskede og overvejede, om de skulle undlade at søge statsanerkendelse for dermed at stå frit og ikke komme under arbejdsformidlingens kontrol. Det var der mange der overvejede. De fleste måtte sådan set lægge de overvejelser til side, fordi de ikke havde økonomisk mulighed for det, men de, der havde økonomisk mulighed for det, valgte den vej.

Derfor tror jeg ikke, man skal tale så meget om en ukollegial handling. Loven i sig selv var med til at tvinge nogle til at gøre det, de gjorde. Derfor ser vi velvilligt på det forslag, der ligger her.